

John F. H a r v e y OSFS. *Prawda o homoseksualizmie. Wołanie wiernych*. Tłum. M. Majdan. Warszawa: Wydawnictwo MIC 1999 (*The Truth About Homosexuality. The Cry of the Faithful*. San Francisco: Ignatius Press 1996).

Omawiana książka nie jest pozycją małą – w polskim wydaniu liczy ponad 450 stron. Autor, John F. Harvey OSFS, jest inicjatorem programu pomocy osobom homoseksualnym „Courage” w USA, realizowanego od niedawna także w Polsce. Książkę otwiera krótkie słowo wstępne kard. J. O’Connora, które podobnie jak obszernie wprowadzenie B. J. Groeschela CFR, wskazuje, że czytelnik ma do czynienia z poważną, a jednocześnie katolicką ze wszelkich miar, publikacją.

Książka złożona jest z 10 rozdziałów różnej objętości, zakończonych podsumowaniem całości. Ponadto zamieszczone zostały dwa dodatki (pióra R. Fitzgibbonsa, M. D. oraz M. Valdes, Ph. D.), notatki o współautorach oraz indeksy: osobowy i rzeczowy.

Wydaje się, że głównym zamierzeniem autora było przedstawienie w sposób możliwie obiektywny problemu homoseksualizmu. Nie rezygnując z perspektywy katolickiej przytacza on opinie i badania autorów niekatolickich, także tych, z którymi się nie zgadza. Odpowiedni komentarz i cytowanie badań, potwierdzających jego punkt widzenia sprawia, że Harvey wytrąca niejako kontrargumenty zwolennikom permissywnego spojrzenia na kwestię homoseksualizmu.

Książka zaadresowana jest głównie do osób pragnących wyjść z pomocą do ludzi zniewolonych swoim homoseksualizmem. Zawiera wiele interesujących propozycji konkretnego działania. Na szczególną uwagę zasługuje pomysł (realizowany z powodzeniem od wielu lat w USA) organizowania grup wzajemnej pomocy „Courage” („Odwaga”) i grup wsparcia „Encourage” („Ośmielenie”) na wzór AA i AlAnon. Mają to być – w odróżnieniu od AA – grupy ściśle katolickie, mające stałą opiekę duszpasterską i psychologiczną.

Człowiek o orientacji czy skłonnościach homoseksualnych ma w takich grupach możliwość podjęcia próby zerwania z psychicznym uzależnieniem seksualnym, a gdy to okazuje się zbyt trudne dla niego – podjęcia wysiłku życia w pełnej abstynencji

seksualnej. Niezależnie od przyjętej drogi Harvey dąży do promocji życia w czystości zbudowanej na miłości Boga i bliźniego. Bardziej mu zależy, by człowiek odnalazł swoje życie w Chrystusie, niż stał się heteroseksualistą. Harvey zdaje sobie sprawę, że same zakazy i potępienia niewiele pomogą, dlatego stara się ukazać prawdziwą godność osoby, jej cel i powołanie, tak, aby czystość rzeczywiście pociągała.

Szczególnie interesujący jest brak potępienia ludzi o skłonnościach homoseksualnych, a nawet żyjących w związkach homoseksualnych przy jednoczesnym odrzuceniu zarówno homoseksualizmu jako takiego, jak i homoseksualnej aktywności. Harvey uznaje za nie do przyjęcia laksystyczne metody „terapii”, w których nakłania się homoseksualistów jedynie do zachowania wierności wobec jednego partnera. Sprzeciwia się determinizmowi seksualnemu, uznającemu homoseksualizm za skłonność najzupełniej naturalną, której człowiek może, a nawet powinien, ulec.

W swojej dyskusji ze zwolennikami permissywizmu moralnego Harvey używa szerokiego spektrum argumentów. Jako katolicki kapłan i teolog powołuje się zarówno na Pismo święte jak i nauczanie Kościoła. Stosunkowo szczegółowo Autor odnosi się do listu Kongregacji Doktryny Wiary do Biskupów wzywającego do pasterskiej troski o osoby homoseksualne. Cenne jest stosunkowo szerokie omówienie takich dokumentów, jak *Casti conubi* Piusa XI, *Humane vitae* Pawła VI (już samo jej wspomnienie jest znaczące) czy *Katechizm Kościoła Katolickiego*. Zastanawia jednak stosunek do dokumentów Jana Pawła II (*Familiaris consortio*, *Veritatis splendor* i *Evangelium vitae*), które są zaledwie wspomniane. Można to tylko wytłumaczyć tym, że problem homoseksualizmu nie jest w nich wprost poruszany.

Znacznie obficie korzysta Harvey z dorobku współczesnych pastoralistów, psychologów i seksuologów. Być może jest to zabieg celowy, ukierunkowany na dotarcie do tych, którym z trudem przychodzi akceptacja argumentów biblijnych czy opartych na autorytecie Kościoła. Wydaje się jednak, że proporcje zostały nieco naruszone. Niemniej Harvey proponuje konkretny program pomocy homoseksualistom i ludziom o skłonnościach homoseksualnych we wspólnotach „Odwaga”, w których zaangażować się mogą zarówno duchowni jak i świeccy. Korzystając z okazji Harvey omawia różne problemy pośrednio tylko związane z homoseksualizmem, takie jak HIV-AIDS, masturbacja, życie sakramentalne (udział w sakramencie pojednania i Eucharystii), korzystanie z kierownictwa duchowego. Podane przez niego rozwiązania mają zastosowanie w wielu innych sytuacjach.

Piotr H. Kieniewicz MIC